

kr.) stående på bankbogen, få udbetalt fuld begravelseshjælp på 6.500 kr., uanset at den efterladte her på grund af formuen er bedre i stand til at betale begravelsesudgifterne selv.

Svar (2/5 97)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

I begrundelsen for spørgsmålet peges på to forhold: For det første, at folkepension og boligstøtte, der er indsat på en bankkonto i slutningen af måneden indgår i formueopgørelsen, og for det andet, at beregningsgrundlaget for udbetaling af begravelseshjælp som altovervejende hovedregel er den senest godkendte årsopgørelse fra skattevæsenet.

Med hensyn til det første spørgsmål kommer den udbetalte folkepension til at indgå som en del af beregningsgrundlaget for begravelseshjælp, fordi den i langt de fleste tilfælde indsættes på en bankkonto. Indestående på bankkonti indgår i skattemæssig henseende som en del af formueopgørelsen. Det vil være forbundet med administrative konsekvenser og dermed ekstraudgifter, hvis der skulle ses bort fra folkepensionen – eller løn i øvrigt – idet begravelseshjælpen herefter skulle beregnes manuelt for hver enkelt person. Det kan selvsagt være vanskeligt at se, om bevægelser på en bankkonto skyldes, at folkepensionen eller andre indeståender på kontoen er hævet.

Praktisk administrative grunde taler således for, at man lægger årsopgørelsens formueoplysninger til grund for beregning af begravelseshjælp.

Med hensyn til det andet spørgsmål kan jeg oplyse, at der i særlige tilfælde er mulighed for at dispensere fra årsopgørelsens oplysninger som grundlag for beregning af begravelseshjælpens størrelse.

I henhold til § 4 i Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 963 af 27. december 1991 kan kommunen efter et konkret skøn udbetale begravelseshjælp, hvis de efterladte kan godtgøre, at formuen efterfølgende er væsentligt forringet i forhold til årsopgørelsens oplysninger, og hverken boet efter afdøde eller de efterladte kan udrede omkostningerne ved begravelsen.

Sundhedsministeriet har overfor kommuner, amter m.fl. påpeget, at det som altovervejende hovedregel er årsopgørelsens formueoplysninger, der lægges til grund for beregning af hjælpen. Bekendtgørelsens § 4 forudsættes kun

anvendt rent undtagelsesvist og meget restriktivt. Der skal således være tale om en formueforringelse, der indebærer, at formuen stort set er forsvundet eller er blevet negativ, før der er tale om en forringelse i bekendtgørelsens forstand.

Jeg er naturligvis enig i, at det i nogle tilfælde kan forekomme mindre rimeligt, at også de pårørendes økonomi skal tages med i beregningen. En sådan ordning er imidlertid med til at modvirke eventuelt misbrug, idet det vel ikke helt kan udelukkes, at en så markant formueforringelse, som bekendtgørelsen forudsætter, kunne være foregået ved overførsel af midler til de pårørende.

Som det fremgår, er der mulighed for med de gældende regler at tage væsentlige ændringer i en afdød persons formue i forhold til sidste årsopgørelse i betragtning ved beregning af begravelseshjælp. Jeg finder derfor ikke, at der er behov for en ændring i reglerne på dette punkt.

Spm. nr. S 2039

Til finansministeren (18/4 97) af:

Karen Højte Jensen (KF):

»Hvornår agter regeringen at realisere løftet om, at amterne skal betale til patienter på hospicer?«

Begrundelse

Af »Finansloven for 1997: Forhandlingsresultater«, der er udgivet af Finansministeriet i november 1996, fremgår det af bilag 4 vedrørende sundhed, at: »Amtslig betaling for hospiceophold. Der pålægges amterne uden DUT-krav at betale 1.000 kr. pr. sengedag for patienter, der visiteres til et hospice uden for amtets eget regi. Desuden kan aftales bidrag fra bopælskommunen. Amternes alternativ er at finansiere en sygehusseng til disse patienter. Forslaget vil på sigt give såvel amter som kommuner et incitament til at tilvejebringe lignende tilbud til patienter i terminalstadiet.«